

EERSTE ZANG.

Ik zing den blijden togt door Gelres vruchtbre streken,
 Langs d'oevers van den Rijn en waar de Waalstroom vloeit;
 Welaan geliefde lier, nu 't krijgsrumoer ontweken,
 En niet een traan geverg'd, die Neêrlands grond besproeit!
 Sla niet den treurtoon aan, maar galm door fijne akkoorden
 Het vrolijk reisje rond! van Utrechts achtb'ren wal
 Tot daar, waar 't jeugdig oor, de taal van Pruissen hoorde:
 'k Zing van de charabanc den zoo geduchten val.

Het geld waarvan de vreugd al sints onheugbre dagen
 In Meiwalds trotsch gebouw zoo fier ten toon gespreid,
 Waarvan nog later Pruis met eerbied zal gewagen;
 Moest weer gelijk van ouds verteerd in vrolijkheid!

De dag waarop de boer verlaat zijn warme stallen ,
 Zijn zoon de wagen ment, met kostlijk ooft belaan ,
 Zijn vrouw de boter brengt in de overschoone wallen ,
 Was tot de reis bestemd. Het morgen uur brak aan.
 Vereenigd op de Neud' verkondigde het klappen
 Voor 't dartle vierspan ons het heug'lijk oogenblik
 Tot de afreis reeds bepaald. Wij gaan in 't rijtuig stappen (1)
 Deez' voor- gene achterin de middelbank drukte ik.
 Daar vliegt in harden draf, door welbewoonde straten ,
 De voerman met zijn' vracht door poort en burgwal heen ;
 En spoedig was door ons de schoone stad verlaten
 Toen dom en torentrens uit het gezicht verdween.
 Niet ver van waar de Grebbe in 't afgaan van de bergen ,
 Den matten reiziger, voldoende laafnis biedt ,
 Waarop het zien der vrouw, het harte meer zou vergen ,
 Vond ik een' voile die een vreemd'linge achterliet.
 Dra werd de maag gevoed door bitter en likeuren
 De maag sinds's ochtends vroeg door droog noch nat gesterkt.
 Ons hier gerestaureerd door de aangenaamste geuren !
 En 't schoone der natuur nu ruimschoots opgemerkt !
 Dàar op dien achtbren berg, leefde eenmaal Englands
 Koning ,
 Dàar werd het wild gedierte der Betuwe zijn buit ,
 't Ontweken krijtgebergte gaf hier een stille woning ,
 Hem kalmte na 't rumoer ; hier rustte William uit.

Sla

Sla de oogten oostwaarts heen, daar ziet gij Arnhem blinken
 En verder op rijst Cleef; ginds glinstert in den Waal
 Nijmege's torentrens; waar 't luchtruim schijnt te zinken
 Heft zich 's Hertogenbosch, beroemd, toen 't moordendstaal
 Des woesten Galliërs zijne offers bragt om 't leven
 Na harden wederstand; meer regts ligt 't roemvol 't iel,
 Dat Meijer, van den Bosch, Chassé ons heeft gegeven;
 (Ter beëvaart ga daar 't kroost in later eeuw en kniel'!)
 Blik noord- en zuidwaarts heen, 't zijn dorpen zonder tal,
 En steden trotsch gebouwd, die Hollands welvaart melden,
 Wanneer in later tijd een Bard hier zingen zal,
 Zij schooner nog den tooi dier luisterrijke velden!

Het klapkoord vloog weer rond dat somtijds de ooren raakte
 Van hem die op een plaats aan 's linkerzijde zat.
 Wij reden door de straat dat as en dissel kraakte,
 Van d'ongelijken weg, der zeer vervallen stad;
 Hier spreidt de weelge plant, zijn schoone en breede bladen
 Op vruchtbare akkers uit langs Wageningens vest;
 Daar heft een boomgaard zich, wiens loten rijp beladen
 't Natuurlijk sieraad zijn van dat geliefd gewest.
 De breidel van den Waal, het puik van Hollands dijken
 Voerde ons door Oosterhout tot aan 't befaamde veer,
 Waar eenmaal Frankrijks vorst zijn overmoed deed blijken,
 Wiens trots bij Waterloo Oranje ging te keer.

Daar

Daar rijst die trotsche stad in Caesars gulden dagen
 Reeds op haar burgten prat, den wreedten tijd te sterk:
 Hier glinstert Craaijenhof, waar Holland van zal wagen,
 Des vijands list ten spijt uw ondoordringbaar werk:
 De schipbrug heeft zijn vracht en brengt in oogenblikken
 Die naar den oever heen door d'onweêrstaambre stroom,
 Nog sloegen wij verheugd langs 't water onze blikken,
 En Neêrlands laatste vest ontvangt ons op haar boôm.